

ביאלרים במאמר רבינר

מאמרי חסידות
מכ"ק אדמו"ר מליטוואויטש
מבואים ומפרושים

"כח מעשיו הגיד לעמו"
מעלת עבודת הבירורים

מאמר ד"ה
בראשית ברא
מווצאי שבת בראשית ה'תשל"ח

שנת חמישת אלפיים שבע מאות שמונים ושלוש לבריאה

החזקת מכון 'ביורים במאמרי רבינו'

МОקדשת לחיזוק ההתקשרות לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

על-ידי ועד ידידי המכון

ר' שמואל ומשפחתו שיחיו איזנברג
הרבי לייבル ומשפחתו שיחיו בוימגרטען
ר' אהרון יעקב ומשפחתו שיחיו בלנן
ר' מנחם מענדל ומשפחתו שיחיו גורביבץ
ר' יהודה ומשפחתו שיחיו דוידאו
ר' מנחם מענדל ומשפחתו שיחיו פישר
ר' נתן ומשפחתו שיחיו ציבין
ר' ראובן ומשפחתו שיחיו קיל
הרבי יצחק ומשפחתו שיחיו רסקין

אטראוגי ליובאוויטש

קובץ זה נדפס על-ידי ולצאות
הרבי נחום ומשפחתו שיחיו
לורייא
להצלחה רבה ומוספלה
בכל אשר יפנו

לעילוי נשמת

ר' יהושע זעליג
בן ר' שמואל מאיר ז"ל
זילבערטשטיין
נלב"ע ח' אייר ה'תשפ"ב
נדפס על-ידי ולצאות משפחתו
שיחיו

mspact לפידות

קובץ זה נדפס
על-ידי ולצאות
ארגנטינה
להצלחה רבה ומוספלה
בכל אשר יפנו

לעילוי נשמת

הרחה ר' מאיר בן ר' שמחה
 יצחק ע"ה

זאיאנץ

נלב"ע ג' סיון ה'תשפ"א
נדפס על-ידי ולצאות נקדו
ר' דוד ומשפחתו שיחיו

קובץ זה נדפס בסיווע המשתתפים בSEG בשתיתת השנתית

הרה"ח יצחק ומשפחתו שיחיו לוי
הרה"ח רפאל ומשפחתו שיחיו לויין
הרה"ח משה ומשפחתו שיחיו לין
הרה"ח דוד ומשפחתו שיחיו ליברמן
הרה"ח שאול ומשפחתו שיחיו לישר
הרה"ח יוסף ומשפחתו שיחיו מזרחי
הרה"ח יוסוף ומשפחתו שיחיו מינץ
הרה"ח חיים ומשפחתו שיחיו מלול
הרה"ח מנעם ומשפחתו שיחיו מעודה
הרה"ח צבי ומשפחתו שיחיו מרכז
הרה"ח יהושע ומשפחתו שיחיו מונק
הרה"ח חיים משה ליב ומשפחתו שיחיו נוטיק
הרה"ח צמח ומשפחתו שיחיו נובני
הרה"ח שנייר זלמן ומשפחתו שיחיו סגל
הרה"ח מרדכי ומשפחתו שיחיו סוחר
הרה"ח מכאל ומשפחתו שיחיו סטבון
הרה"ח משה ומשפחתו שיחיו סילווער
הרה"ח מנעם מענדל ומשפחתו שיחיו סבג
הרה"ח ישראל ומשפחתו שיחיו סילווערטשטיין
הרה"ח דוד ומשפחתו שיחיו סקורדר
הרה"ח אברהם ומשפחתו שיחיו עבד
הרה"ח מנעם מענדל ומשפחתו שיחיו עמאר
הרה"ח אורן ומשפחתו שיחיו פוזנר
הרה"ח יוסף ומשפחתו שיחיו פיקרסקי
הרה"ח זלמן ומשפחתו שיחיו פעולאג
הרה"ח מאיר ומשפחתו שיחיו פריגער
הרה"ח מרדכי ומשפחתו שיחיו ציבין
הרה"ח אירן ומשפחתו שיחיו קרייש
הרה"ח שמואל ומשפחתו שיחיו קולסקי
הרה"ח בנימין ומשפחתו שיחיו קופרמן
הרה"ח שמואל ומשפחתו שיחיו קטן
הרה"ח שמואל ומשפחתו שיחיו קסלמן
הרה"ח יוסף צ'חэк ומשפחתו שיחיו קרטיסיק
הרה"ח גרשון ומשפחתו שיחיו ריבקין
הרה"ח אלמלך ומשפחתו שיחיו ריטישק
הרה"ח עזריאל ומשפחתו שיחיו רופוט
הרה"ח אברהם ומשפחתו שיחיו שטרנברג
הרה"ח יוסף צ'חэк ומשפחתו שיחיו שניאורסון
הרה"ח שמעון ומשפחתו שיחיו טוגרמן
הת' מרדכי יודקין

הרה"ח יוסף ומשפחתו שיחיו אבצן
הרה"ח ישראל ומשפחתו שיחיו אוזן
הרה"ח שנייר ומשפחתו שיחיו אסולין
הרה"ח נתנא ומשפחתו שיחיו איזלאוי
הרה"ח אריה ומשפחתו שיחיו אידלקוף
הרה"ח חנן ומשפחתו שיחיו איזנברג
הרה"ח אייר ומשפחתו שיחיו אלבן
הרה"ח יהודה ומשפחתו שיחיו אלמקרים
הרה"ח היל ומשפחתו שיחיו אלקראיר
הרה"ח אליעזר ומשפחתו שיחיו ארנוו
הרה"ח יצחק דניאל ומשפחתו שיחיו בלאייש
הרה"ח הילם ומשפחתו שיחיו בלאוספסקי
הרה"ח שלמה ומשפחתו שיחיו בלפלר
הרה"ח מאיר ומשפחתו שיחיו גוטניק
הרה"ח יוסף צ'חэк ומשפחתו שיחיו גופין
הרה"ח משה ומשפחתו שיחיו גופין
הרה"ח זיג'ג ומשפחתו שיחיו גופין
הרה"ח מנעם מענדל ומשפחתו שיחיו גליינשטיין
הרה"ח שלום בער ומשפחתו שיחיו גורנו
הרה"ח חיים ומשפחתו שיחיו גרייזמאן
הרה"ח מנעם מענדל ומשפחתו שיחיו גרייזמאן
הרה"ח יעקב ומשפחתו שיחיו דיטיש
הרה"ח חיים ומשפחתו שיחיו דוקמן
הרה"ח משה ומשפחתו שיחיו הבלין
הרה"ח מנעם מענדל ומשפחתו שיחיו הענדל
הרה"ח יצחק ומשפחתו שיחיו הר-צבי
הרה"ח ישראל ומשפחתו שיחיו ווינצ'
הרה"ח מנעם ומשפחתו שיחיו ולפא
הרה"ח ישראל ומשפחתו שיחיו זלמנוב
הרה"ח צבי הירש ומשפחתו שיחיו זרחי
הרה"ח זושא ומשפחתו שיחיו טנבוים
הרה"ח מנעם מענדל ומשפחתו שיחיו יעקבס
הרה"ח בעל ומשפחתו שיחיו יינוי
הרה"ח אשר ומשפחתו שיחיו יארס
הרה"ח מיימון ומשפחתו שיחיו פירה
הרה"ח גבריאל ומשפחתו שיחיו כהן
הרה"ח יוסף ומשפחתו שיחיו כהנא
הרה"ח יעקב ומשפחתו שיחיו לאנג
הרה"ח מנעם מענדל ומשפחתו שיחיו לבנהרץ
הרה"ח בעל ומשפחתו שיחיו לברטוב
הרה"חIRON צ'חэк ומשפחתו שיחיו לדמן

קובץ זה נדפס לעילוי נשמת
ר' שלמה יעקב בן ר' חיים
יהודה הלויע"ה
זוגתו מרתה פנינה
בת שלום ע"ה
על-ידי ולוכות בנים
ר' אליהו ומשפחתו שיחי'

סטמבלר
חסיד נאמן ומוסר
לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו
נלב"ע י"א ניסן ה'תש"ע
ת.ג.ב.ה

קובץ זה נדפס לעילוי ולוכות
ר' מרדכי
זוגתו מרתה חייה מושקא שיחיו

בן שבת
ולזכות
ליאור בת מרדכי,
יהושע בן אברהם שיחיו
יעכו להצלחה רבה ומופלגה בכל אשר
יפנו בגשמיות ובברוחניות
ולזכות ר' דוד ציון בן יצחק
זוגתו זהבה בת מרדכי שיחיו יארס
לרופאה שלימה וקרובה
ולהצלחת בית הספר החדש
'מנחם מענדל אקדמי'
סגל המורים והמורים וכל העוסקים
במלאת הקודש

קובץ זה נדפס
לעילוי נשמת
ר' אליהו יעקב בן ר' חיים
יהודה הלויע"ה
זוגתו מרתה פנינה
בת שלום ע"ה
על-ידי ולוכות בנים
ר' אליהו ומשפחתו שיחי'

רייכברג
להצלחה רבה ומופלגה
בכל אשר יפנו

קובץ זה נדפס לעילוי נשמת
ר' פנהס בר' עזרא ע"ה
זוגתו מרתה אסתר הדסה בר'

רומנו
ת.ג.ב.ה

קובץ זה נדפס
לעילוי נשמת
אברהם דוד בן ליבא ע"ה
נלב"ע ט' תשרי התשפ"ג

קובץ זה נדפס לעילוי ולוכות
ר' צבי מרדכי
זוגתו זהבה ברורה
שיחיו רוזנפולד
להצלחה רבה ומופלגה
בכל אשר יפנו

באיורים במאמרי רבינו

פתח דבר

בשבח והודיה לה' יתברך, מוגש בוה לפני ציבור הלומדים מאמר נוסף בסדרת 'ביורים במאמרי רבינו'.

מאמר זה נאמר על-ידי כ"ק אדרמור' במושאי שבת בראשית – בחדרו – ה'תשל"ח, ויצא-לאור מוגה בקונטראס ר'ח מר-חנון ה'תשל"ח.

בקונטראס זה נוספו למאמר קיצוריים וסיקומיים, נתבאו העניינים והמושגים המובאים בו. הביאורים נלקטו ונכתבו על ידי הרה"ת ר' מנחם מענדל שיחי אשכנזי, והסתמיכנו רכובות בהסבירים שהשמי הרה"ח ר' يولע ע"ה כהן בהזדמנויות שונות.

*

תודתנו נתונה להרה"ת יואב שיחי לمبرג על כתיבת הסיכומים ועריכת הביאורים. תודתנו נתונה להרה"ת מנחם מענדל (בחרוח"ש) שיחי כהן על העורתיו המועלות. כמו כן אנו מודים להנהלת קה"ת על נתינת רשות מיוחדת להדפסת המאמרים.

*

מאמר מבואר זה, מצטרף למאמרים ושיחות שייצאו לאור על ידינו בשנים קודמות, וביחד לסת הספרים "באיורים במאמרי רבינו", שני כרכים, המאגד שלושים ואחד מאמרים, מסודרים לפי מועדיו השנה, ערוכים מחדש בהירה. את הספרים ניתן להשיג בקה"ת ובחנויות הספרים המובחרות.

לביקורתם, ניתן להוריד את הקונטראס, כמו גם הקונטראסים האחרים שנتابרו על ידנו, בכתובת: www.biurim.022.co.il.

*

כבר אמר דוד המלך, "שגיאות מי יבין" (תהלים יט, יג), ויתכן שנפלו אי-הבנות בעניינים המבוירים. על כן בקשנו שטוחה בפני ציבור המעיניים לשולח אלינו את העורתיים ונתן לנו בבואה העת אי"ה.

יהי רצון מהשיות שהשימוש בד"ח בכלל ובתוර רבינו במילויו, יזרז את קיומו הייעוד: "כי מלאה הארץ דעתה את ה' כמים לים מקסים" (ישעיה יא, ט).

ערב שבת קודש פרשת בראשית ה'תשפ"ג

חלק נבדל יש בו מבחינת האור, והנה משברי הכלים הנ"ל מהם נתנו כל הנבראים ועלמותו ב"ע גם גם הדצח"ם הגשימים וכל מה שנתוהה שרשם משברי הכלים דתחו כו/ דוקא .. ואם הדבר ההוא היא דבר נפלא מאד הגבולה למעלתה מעלה מכחות פשוש, ומミלא לא תוכל הנפש להגביל הדבר באוטויהה הן המכחות הנפש, ומוכרחת להתפרק מחלקה שם האותיות ולהיות במצבה הראהה כמו שהיתה קודם שנטפשטה ונתלבשה בנו .. וכמו על דרך משל המותבל מוחשבתו מפני עומק המושג של מעלה מכל שכלו, מוחמת והוא תבלבל כו/, וכמו כן הוא עין התעלפות כו' ועל דרך זה יונן בכלים דתחו כי אם הכל בבחינת אלקות .. בבסדר השיטולות שהם כלים קטנים שאינו עברך האור הכללי המאיר, ומהו געשה בחינת ההסתלקות בכלים דתחו כי בנו".

לכבוד כ: העולם אינו קודש מלכתחילה, שכן הכוונה שימושינו בו אוור חדש. עפ"ז מבואר הובי (לקו"ש ח"ה ע' 11 הערה 40) את דברי הזוהר (ח"א פג. א) "אי לא אתייהיבת אורעא קדישא לנגען בקדמיה א לא הוות אורעא חולקא דקוב"ה" (- אילולא ניתנה ארץ הקודש לנגען בתחלתה, לא היה הארץ חלוקן של הקב"ה). כי עיר החידוש تحت להם נחלת גויים הוא בידורים, שאיו זה חלוקן האמתי של הקב"ה – אוור חדש. אחרית וזה רק אוור שלפני הנטבל א/or השכל למקורה, והיינו שמתבלק עצם אוור הנאר, והיינו שגם לאחר שמתבלק עצם אוור השכל מכל-מקום נשאר אצלו רשותם וניצוצות מן אוור השכל ואינו כמו טרם שהשכל והעמיך בו שלא ידע כלל מההענין, ועתה הגם שאינו יודע אותו מכל-מקום ורטימות ממנה נשאר אצלו כו' (סה"ש תוס"ה ע' קמ), ועל פי זה יונן גם בכלים שנשברו ונפלו למטה נשאר בהם רשותה מהאור, והן רפ"ח ניזוצי אורות שנפלו עמהם כו' שככל

יתעלף .. והטעם וסיבת זהה בהיות כי הנפש מליה אותיות, פירוש כל מציאותה הם ריק כחות מוגבלים בגין שכל ומדות כו', כולם בהגבלה דוקא .. ואם הדבר ההוא היא דבר נפלא מאד הגבולה למעלתה מעלה מכחות פשוש, ומミלא לא תוכל הנפש להגביל הדבר באוטויהה הן המכחות הנפש, ומוכרחת להתפרק מחלקה שם האותיות ולהיות במצבה הראהה כמו שהיתה קודם שנטפשטה ונתלבשה בנו .. וכמו על דרך משל המותבל מוחשבתו מפני עומק המושג של מעלה מכל שכל שכלו, מוחמת והוא תבלבל כו/, וכמו כן הוא עין התעלפות כו' ועל דרך זה יונן בכלים דתחו כי בנו".

"ונהנה .. בבחנות הנפש כשמתפרדים על ידי האור הגדל המאיר בהם, מכל מקום נשאר בהם רשותה מאותו האור כו' [זועל דרך ביוטר שאינו לפ"י כל' את עצמו בשכל עמוק אחולקא דקוב"ה" (- אילולא ניתנה מוחה, שאינם יכולם לקבל עומק השכל, בהכרח שמטבל א/or השכל למקורה, והיינו שמתבללים חושיו והאוור מסתלק כו', מ"מ גם כשמסתלק להיות שאותיות דכלי ההשגה כבר נקבצו ונתחברו להבליש את האור נשאר בהם מעט מן האור, והיינו שגם לאחר שמתבלק עצם אוור השכל מכל-מקום נשאר אצלו רשותם וניצוצות מן אוור השכל ואינו כמו טרם שהשכל והעמיך בו שלא ידע כלל מההענין, ועתה הגם שאינו יודע אותו מכל-מקום ורטימות ממנה נשאר אצלו כו' (סה"ש תוס"ה ע' קמ), ועל פי זה יונן גם בכלים שנשברו ונפלו למטה נשאר בהם רשותה מהאור, והן רפ"ח ניזוצי אורות שנפלו עמהם כו' שככל

לכבוד כד: בסוגון אחר: "בנקל ביוור" כוונתו לבירור ניצוצות כאלה שאינן מנוגדים אלא ורק נמצאים בהעלם וצורך לגלוות את פניהם. ואילו "עמל ויגעה" נכתב על מנת מצב שהניצוצות נמצאים בהעלם שאינו במצביאות ועד שנראות שהם מונעים אותו מעבודת ה' (ואה ד"ה פה בשלום תשפ"ב ס"ח תורת מנחם סהמ"מ בעמ"ז ז-ה).

בהבריאה (כמו הקב"ה כביכול). כי על-ידי עבודתו בעבודת הבירורים לעשות את העולם דירה לו ית', הוא פועל חידוש בהבריאה [זהו גם מה שבשכבה בראשית קורין בתורה בראשית ברא אלקים את השם ואות הארץ, שעי'ז נעשה בראשית השם והארץ וכל צבאים מחדש ובאופן חדש], ועד שהייתה השם החדש השם והארץ הגדשה גו²⁹.

סיכום: והוא הקשר ל"ויעקב החלך לדרך", ואל תירא עבדי יעקב", שכן אף שהיודי הולך לעסקי החולין שלו איןו ירא מכך, כי אם הולך לבטח דרכו בעבודת הבירורים.

(29) ישע" סו, כב. ובסה"מ תרע"ח ע' רפ"ד: מגילוי הקו ולמעלה מהאור שהוא ממש מקום והוא המשכה מבחינה עצמה אין-סוף של מעלה החלה.

סיכום כללי

סעיף א: אמרו חז"ל "לא היה צריך להתחילה את התורה אלא מהחדש הזה לכם", ומובואר בדרושים שהוא לפि ש"חודש הזה" הוא ייחוד סובב וממלא, שהוא תכלית התורה והמצוות.

סעיף ב: ועוד, שהמשכת הסובב על-ידי תורה ומצוות כפי שהיא בראשיה הראשון היא המשכת אור אין-סוף שלפני האמורים, ואילו מעשה בראשית הוא רק אחר האמורים.

סעיף ג: הטעם שהتورה פתחה בראשית היא "משום כח מעשיו הגיד לעמו לתה לחים נחלת גוים", שהוא עבודת הבירורים, שעל ידה ממשיכים אור חדש הנעה יותר מהמשכת אור הסובב של ה"חודש הזה".

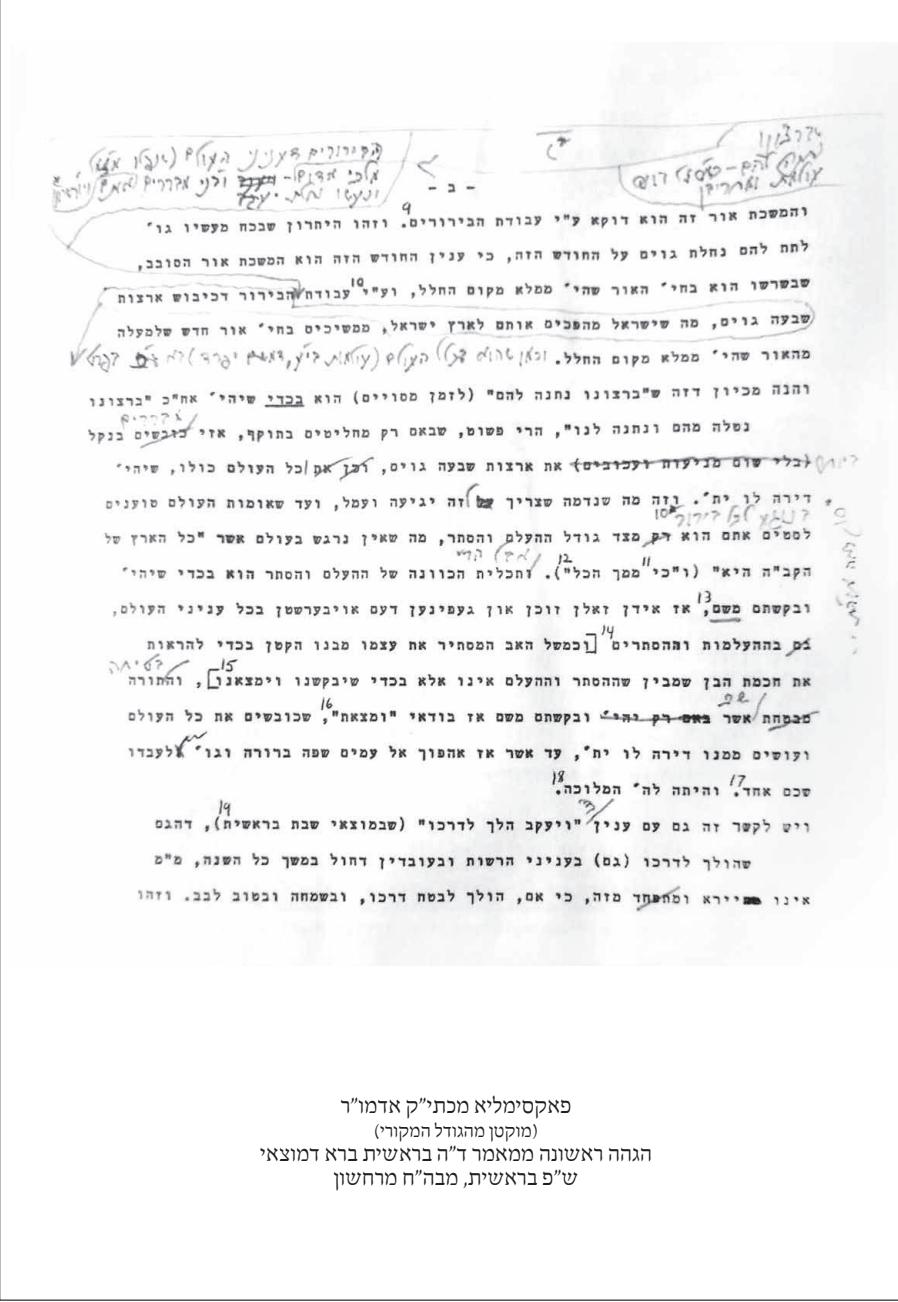
סעיף ד: כיון שהתבלית היא לברר את העולם, הרי אם מוחליטים על כך בתוקף, הבירור הוא קל ביוור, ומה שנדרמה שציריך לזה יגעה ועמל, וזה מצד ההעלם השורר בעולם, שתכליתו שהיודי ייחס את הקב"ה, ומובהך הוא שאכן ימציא, ויעשה מהעולם דירה לה.

סעיף ח: והוא הקשר ל"ויעקב החלך לדרך", ואל תירא עבדי יעקב", שכן אף שהיודי הולך לעסקי החולין שלו אין הוא ירא מכך, כי אם הולך לבטח דרכו בעבודת הבירורים.

מילואים

לbijour זה: "חודש הזה לכם וראש החדש" הוא - חדש ניסן. שכן בתשי"ג נברא עולם מצומצם ומוגבל. ואילו ניסן הוא מלשון נס שלמעלה מהטבע, הבא על-ידי האור האלקי שלמעלה מהטבע. וזה התוכן של יציאת מצרים - יצאת ממצרים והגבלה, והיינו להכניס את הلمعلاה מהטבע בתוך העולם.

לbijour טז: על דרך משל כMSGדים לאדם בשורה טובה ונפלא פתאום יתפעל בנפשו מאד עד יכול להיות שיצא מדעתו או ימות ולכל הפחות שיוכל להיות קשור עם "חודש הזה"

שתי פעולות על-ידי תורה ומצוות • "החודש הזה" – יהוד סובב וממלא • "בכח מעשיו כר" – עבודת הבירורים • מעלת עבודת הבירורים על-ידי יהוד סובב וממלא • הحلטה תקיפה, מקילה על העבודה

בס"ד. מוצאי שבת בראשית – בחדרו – ה'תשל"ח*

בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ, ואמרו ר' יצחק לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הזה לכם א' כר', ומה טעם פתח בראשית מושם כח מעשיו הגיד לעמו לחתם להם נחלת גויים, שאם יאמרו אומרים להם כל הארץ של הקב"ה היא בראה וננתנה לאשר ישר בעיניו הם אומרים להם כל הארץ של הקב"ה היא בראה וננתנה לאשר ישר בעיניו בראצונו נתנה להם ובראצונו נתלה מהם וננתנה לנו ב'. ומובואר בזה בדורשי ורכותינו נשיאנו², דזה מה שהייתה צריכה להתחיל את התורה מהחודש הזה לכם הווא, כי עניין "החודש הזה" הוא יהוד סובב וממלא ג'. כי חדש הוא בחינת מלכות, חדש

(1) תחומה (באבער) יא. ועוד – חובה בפרש"י

(2) תחלים קיא, ג.

(3) אה"ת בא ע' רשב.

באיורים במאמרי רבינו

בועלמות. لكن היא מלובשת ומורגשת בעולם, כאמור "מה הנפש מלאה את הגוף כך הקב"ה" ככלו, התורה הייתה צריכה להתחיל במציאות מלאה את העולם" (מדרש שיט לחחים א', א), כשם שהנפש מorghשת בגוף כך מלאה כל עליון מוחמד בעולום. מה-שאין-כך סובב כל עליון הוא בחינה נוספת בערך העולמות אלא מרווחת מהם, ולכן אינה מתלבשת בהם.

יהוד של מלאה כל עליון וסובב כל עליון, פרשו שבעולם עצמו יORGASH אור הסובב של מעלה המהעולם, ואף עלי כן העולום לא יתבטל.

ענין זה הוא על דורך קובי"ה ושכניתיה שאומרים לפני כל מצוה (למנגןו אומרים זאת פעם אחת, קודם ברכבת ברוך שאמר, עבר כל הארץ בדי ישראל שלא כדין. ולקמן יבאר זאת על פי פנימיות הדברים). קודשא בריך הוא" והשכינה היא מלושן "ישכنتי בתוכם", שהיא דרגה ששוכנת מטה. והיהוד שליהם הוא שבחנית קודשא בריך הוא תשכן בעולם והעולם לא יתבטל.

א "מהחדש הזה לבב"
כלומר, התורה הייתה צריכה להתחיל במציאות קידוש החדש (כפי שמספר רשי" על הפיסוק הרואה לבנה בחידושה ואמר לו כשהירח מוחמד יהיה לך ראש חדש") האמורה בספר שמוטות.

על פי פשוטם של דברים הוא מטעם שהוא המצווה הראתהנה בה נגתו ישראל, אך להלן מבאר על-פי פנימיות הדברים ש"החודש הזה לכם" הוא עניין כלל שרווי היה לפתחו בו.

ב "שאמם יאמרו אומות העולם .."
כלומר, סיפור הבריאה ומעשה האבות מופיעים בתורה בתור מעונה על תענה של גולת הארץ בדי ישראל שלא כדין. ולקמן יבאר זאת על פי פנימיות הדברים.

ג "יהוד סובב וממלא"
滿לא כל עליון הוא דרגה אלוקית שבעולם העולמות וממנה נמשכים הגדרים הקיימים

(*) יצא לאור בקונטרס מוצאי ש"פ בראשית – ה'תשל"ח, ר"מ מה התשל"ח".

או בודאי "ומצאתי"²⁰, שכובשים את כל העולם ועושים ממנו דירה לו ית', עד אשר אז אhapeוק אל עמי שפה ברורה וגוי לעבדו שם אחד²¹. והיתה לה' המלוכה.²²

סבירו: כיוון שהתקליה היא לברר את העולם, הרי אם מוחלטים על כך בתוקף, הבירור הוא קל ביצור, ומה שנדרמה שצריך להזיהוע וعمل, וזה מצד ההעלם השורר בעולם, שתכליתו שהיורדי ייחפש את הקב"ה, ומובטח הוא שאכן ימצא, ויעשה מההעלם דירה לה.

ויש לקשר זה גם עם עניין הכהונה ד"ז יעקב הילך לדרכו" (שבמוצאי שבתראשית, ובעבדו ייחפש את הקב"ה, ושובטח הוא שאכן ימצא, ויעשה מההעלם דירה לה) ויבואו אומרים²³ את הפסוק במקומו שבמוצאי שבת נופרט במושאי שבת בראשית, שאז מוחמד לבב. וזה גם מה שבמוצאי שבת נופרט במושאי שבת בראשית, אל תירא עבדי יעקב²⁴, כי (בעיקר) הסדר דז יעקב הילך לדרכו²³ אומרים²⁴ את הפסוק אל תירא עבדי יעקב כט "במוצאי שבת מסתלקת הנשמה יתירה וצריך להזoor וליריד בבחינת יעקב עבדי כס בכל ששת ימי המעשה לבורו בירורים בבי"ע כו' וכך אומר אל תירא עבדי יעקב כו' מליריד שם, ובזה נותנים כח ועוז כו"²⁶. והתעם לזה (לענין אל תירא) הוא כי הווי אלקיו עמור²⁷, שכל אחד ואחד מישראל (גם מי שהוא יעקב), בכל מקום ובכל זמן ובכל עניין (גם בחול' ובימי החול ובעובדין דחול), הווי אלקיו (הוא) עמו, ועד שנעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית²⁸, שהוא פועל חדש

(25) לשון הכתוב – ישעי מה, ב. ירמי, ל, י"ד. ועוד.

(26) לקו"ת בלק עב, ב.

(27) בלק כב, כא. ובלקו"ת שם (עא, סע"ד), שענן זה

(דחיי) אלקיו עמו) "הוא העוד מלמעלה" בבחינת יעקב.

– ושיך לרוחה מלך בו – נבודה דורה (לקו"ת ר"ה

נד, ג. וראה גם לקו"ת בלק עב, סע"ב).

(28) שבת קיט, רע"ב. וראה לקו"ש ח"ז ע' 22 העי

.73

(20) ואתהן שם.

(21) צפנ' ג, ט.

(22) עבדי א, כא.

(23) מבואר בהשיכחה (סעיף ד' – נדרפה בלקו"ש

ח'ב ע' 269).

(24) בכ"ה בלקו"ת שבחרה 26. ולהעיר, שכ"מ

בדאי"מ בכווראים גם (נושאות ומנחות שאין נוהגים

בחב"ד).

באיורים במאמרי רבינו

כח "דהנג שחולך לדרכו (نم) בענייני הרשות .."
ובשונה מחודש תשיי שעוסקים בענייני קדושה.

כט "להזoor וליריד בבחינת יעקב עבדי"
שבנת יהוד הוא בבחינת ישראל. על שם כי שירת עם אלוקים", אלוקים בגימותו ה'טיבע' – העולמות והסתורים, וישראל הם למעלה מהם.

כט"ל ביאור הקודם].

באמת עזובו.

ולהעיר שבתורס"ו שמצוין רבינו בהערה 19

מוסיף שההסתור הוא מפני שיש בו טبع לעורר אותו ואת האב שיוציאו אחד את השני בכללים.

וכמו כן בנמשל, כאשר יש קושי והעלם על העבורה דעתם ודעת, הרי זה מעורר שלא ירצה שום גילוי אוآل לא להכלל בעצמותו.

[אך עם זאת בಗלו הוא העלם והסתור, והכוונה בכדי שיחפש את אלוקות היא בתכלית ההעלם, נס"ל ביאור הקודם].

משם¹⁹ כה, אז אידן זאלן זוכן און געפינען דעם אויבערשטן (שיודים יחפשו ומיצאו את הקב"ה) בכל ענייני העולם, בההעלמות וההסתורים²⁰ [וכמשל האב המסתיר את עצמו מבנו הקטן בכדי להראות את חכמת הבן שמבין שההיסטוריה והעולם אין אלא בכדי שיבקשו וימצאנרו²¹ כן], והבטיחה תורה שכאש"ר יובקשתם ממש את הויה אלקין"²²

תרס"ע' שנד-ה.

(19) לקות סוכות פב, א. שער האמונה בהקדמה. המשך תרס"ע רמח ואילך (ולהעיר גם מהמשל המבא שם ס"ע שפ ואילך).

17) ואתחנן ד. כת. וראה לר' ראה לא, בג.

(18) כי ומפיקין שמאצד היעלמות וההסתורים, הבירור הוא "בבחינת התהדרשות גמורה בחירות יש מאין", לכן, ע"ז ודוקה הוא עיקר המשכת אדור חדש (המשך

ביאורים במאמרי רבינו

המיוצר מחתיכת כסף. והנה, לכארה הצורה היא דבר חדש שלא היה קודם בעולם, ולמה בכל זאת והוא "יש משיח", אלא מלכתהילה יש בחינתה הכסף ועל כן מבואר, שהתקבליות של כל ההסתור והעלם היא הגולי, על מנת שהיהודים יחפשו ומיצאו את הקב"ה בענייני העולם (ומובטח שמי שיחפש רק גולי). ולמרות שקיים הינה הצורה רק בכח וההעלם ועתה היא באפן של גולי, מכל מקום אין זה ידוש, כי מלכתהילה היא הינה בסוג כוה של העלם שיכל לבוא לידי גולי. ولو יציר שיהה סוג העלם שלא יכול לבוא לידי גולי, ומישחו יעשה "קונץ" ויביא את העלם לידי גולי, הינה וזה ידוש. שכן אף שעצם הדבר היה כבר, מכל מקום הפרט הזה הוא חידוש גמור.

ובנוגע לנוינו, השם של הדבר מראה עלינוינו, "עלום" לשון העלם והסתור. וההעלם השורר בעולם (על כן שכל הארץ של הקב"ה) הוא באופן שאין להעלם מקום לבוא לידי גולי. בחסידות מוסבר שההעלם הוא בשבייל הגולי, אך בעולם לא רואים זאת.

לכן, כאשר האדים יודע שו הכוונה מלכתהילה והוא מגיע עם תוקף (אף-על-פי שמאצד גדור העולם אין זה מקום להתגלות) - זו עבודה של הקב"ה בהullenות והסתורים עצם, הנה הוא מצד השקפותו על העולם, שהוא "בן חכם", אך מצד העולם עצמו לא היה לו שום מקום להתגלות, וכן זה נשכח לחידוש.

כו "שמבין שהסתור וההעלם אין אלא בכדי שיבקשו וימצאנרו" כולם, הכוונה בהסתור היא שבחן יחפש את אבי ולכן מוכן שgam בהסתור האב נמצא, ולא אחת הדוגמאות ל"יש משיח" הוא כל כי סוף

כה "ובקשתם ממש" שם "מתיחס לקליפות", כי לשון "זה" הוא דבר שיכל ממש להראות עלייו באצבעו אשר יאמר עלייו "כי זה וזה", וא-אפשר לומר כן ורק על הקב"ה, כמו "זה א-ליANO וANOהו", כי "מלא כל הארץ כבודו". אבל מקום ומשכן הקלייפות נקרא שם, כלנוaro عمוק מאוד למתחה" (ליקות ראה לא, ב).

בו בהערת רבינו 18 במאמר מכادر שדוקא עבודה הבירורים מושיכה או רח חדש. הסבה לכך המכادر בחסידות מפני שהעבודה צריכה להיות מעין המשכה. ומפיקין שבעבודת הבירורים להפוך העולם (עד קליפת נוגה) לקדושה היא חידוש מוחלט על כן היא מושיכה או רח חדש (ראה באור טס).

ולכארה קשה, מפיקין שהוסבר בסעיף זה שלמלכתהילה כל מה שהקב"ה נתנה להם היה בשבייל ליטול מהם ולתת לנו, וכל הקושי הוא רק מצד ההעלם וההסתור, וההעלם וההסתור הוא גם בשבייל הכוונה והעבודה, אם כן בעבודת ישראל אינה חידוש. על כן מכادر בהערה שלברור את ענייני העולם הוא "התהדרשות גמורה בחידוש יש מאין".

הביאור בו:

את הדוגמאות ל"יש משיח"

ביאורים במאמרי רבינו

اشתרו²³, בחינת מלא כל עליין ה, ו"זה" הוא עניין גilioי [כמאמר רוזל²⁴] מראה באצבעו ואומר זה], יסוד זו"א, יהוד סובב כל עליין ומלא כל עליין. ופירוש "החדש הזה (לכם)" הוא שבבחינת מלא כל עליין (חודש) יהיה בו גilioי סובב כל עליין (זה). והיה צריך להתחליל את התורה מהחדש הזה לכם²⁵, כי חכלית התורה ומצוותיה הוא עניין יהוד סובב ומלא זה.

5) תענית בסופה (ובפרשי" שט). פרשי" בשלח טו, ב.

ביאורים במאמרי רבינו

האדם עצמו, וכל עניינו הוא להשဖע את השכל והמדות לולות. וראה עוד בביאור הבא. (ואה באחינה דה זה היום תחולת מעשך תשפא סעריך ובבאוירינו כד כה שם).

ו "זה" הוא עניין גilioי .. יסוד זו"א" זה" הוא גilioי, דהיינו דרגה שנייה מצומצמות, ומורה על של הספרות ובעיקר יסוד מצורע ולא עמוני, מואבי אסור ולא מואבית"), בונה מ"ה" שהוא צמום והסתור ומורה על מובלות. והם בחינת סובב כל עליין.

ליתר ביאור: בשונה מלכויות שמתעוררת ונועדה לולות (כג"ל בביאור הקודם), הרי שאר המידות מתעוררות מעצמן, כי הן תכונות ורגשות של האדם עצמו (אלא שהן פונtot אל הולות). ולמעלה הן מסמלות או רלוקי שמרומים מהעולם (ראה באחינה דה זה היום תחולת מעשך תשפא סעריך ובבאוירינו כד כה שם).

ו "זה" צריך להתחליל את התורה מהחדש הזה לכט"ם. וראה במיילואים ביאור הקשר התוכני של החידוש הזה לכם" עם יהוד סובב ומלא.

ח "תכלית התורה ומצוותיה הוא עניין יהוד סובב ומלא" תורה ומצוות הם או רלוקי שלמעלה מהעולם וכشمקיימים אותן בעולם ממשיכים את האור האלקי הזה בעילם.

ידועה השלאה (ד"ה אני הייה אלקין תשפ"ט ס"א ובतסן מדוע נאמר "אנכי הו" אלקין אשר הוצאתן מארץ מצרים" ולא "אשר בראשי שמים וארים", הרי בריאת שמים וארכן היא יש מאין, והיא פלא לו עס קטן).

ה" כי חידוש הוא בחינת מלכויות, וחוש אשתו, בחינת מלא כל עליין" ממלא כל עליין הוא או רשות העולמות, כמו כן מלכויות היא ודרגה חיצונית המופנית כלפי הזולות. וכן

"אין מלך בלי עס", כי מידת המלכות אינה מתעוררת מעצמה אלא רק על-ידי הזולות, שכן היא אינה תכונה אישית של המלך. וזה שמלך גדול הוא שיש לו עס גדול ומלאן הוא שיש לו עס קטן.

וכפי שנאמר (במאמר "פתח אלילו") מלכויות פה, שהיא בדוגמה דיבור שאין תכליתו בשבייל

ר " בחינת מלכויות, חדש אשתו" לשון הפסוק "יזולד מן חיש אשתו, את יובב ואת צבאי גו" (דברים א, ח ט). על פי פשטו "חדש" הוא שם של אשה שנקראה כך (בירושלמי מבואר (בצורה ח. ג) שהיה רות שהחיתהנה עם בעז, ונקרה החדש שכן על ידה נמחשה הלכה "עמוני אסור ולא עמוני, מואבי אסור ולא מואבית"), בונה מ"ה" שהוא צמום והסתור ומורה על מובלות והודש הם בחינה אחת.

והנה אשה היא בחינת מקובל (בשינוי מהאיש שהוא בחינת משפייע), והוא בחינת ספרית המלכות, שהוא הספריה השביעית המקבלת מכל שש הספריות שלפנייה.

וכמו כן חדש הוא בחינת מקובל, שכן עניינו של חדש הוא החידוש הלבנה, המקבלת את אורה מהמשמעות (שמהתחדש אורה בתחילת כל חדש והוור גועלם בסופו).

ה" כי חידוש הוא בחינת מלכויות, וחוש אשתו, בחינת מלא כל עליין"

ממלא כל עליין הוא או רשות העולמות, כמו כן מלכויות היא ודרגה חיצונית המופנית כלפי הזולות. וכן

"אין מלך בלי עס", כי מידת המלכות אינה מתעוררת מעצמה אלא רק על-ידי הזולות, שכן היא אינה תכונה אישית של המלך. וזה שמלך גדול הוא שיש לו עס קטן.

וכפי שנאמר (במאמר "פתח אלילו") מלכויות פה, שהיא בדוגמה דיבור שאין תכליתו בשבייל

סבירום: אמרו חז"ל "לא היה צריך לחתיל את התורה אלא מהחדש זהה לכם", ומובואר בדרושים שהוא לפי ש"חוורש הזה" הוא ייחוד סובב וממלא, שהוא תכילת התורה והמצאות.

מהלך המאמר: בסעיף הבא יוסיף להפליא במעלה ההמשכה שעלי-ידי תורה ומצוות, ולאחר מכן יבהיר (בסעיף ג) שאף-על-פי-כן פתח ב"בראשית", כי הענן של "כח מעשו כו" נעליה יותר.

ב) והנה עניין המשכת הסובב שעלי-ידי תורה ומצוות בראשו הראשון הוא המשכת אויר אין-סוף שלפני ה指挥ים. וכדיותה בעמק המלך בתחלו, דבריאת העולמות הייתה על-ידי指ים הראשונים שהיה באור אין-סוף ונשאר חלול ומקום פניו, ומה הוא שרש התהווות הכלים ומצוות העולמות (ענין מעשה בראשית). ומ"ש⁸ ויניחו בגין עדן לעבדה ולשמרה [שקיים על העבודה תורה ומצוות, לעבדה זה רמ"ח מצוות עשה ולשמרה זה ש"ה מצוות לא תעשה]⁹ הוא להמשיך תוספות אחרות יא' על-ידי הקן מאור אין-סוף שלפני ה指挥ים יב, עד שלעתיד יהיה גילוי אויר אין-סוף במקומם החלול כמו שהיה קודם ה指挥ים. וזהו

(8) אהוה"ת בראשית (ח' ע' 2082 – בשם ארו"ל).
וראה לקויות שה"ש (מח, ד). יל"ר בראשית.
וזה א' כו, א. תקוע"ז תכ"א (סב, א). שם תנ"ה (פח,
ב).

(9) הובא באוח"ת שם. ובארוכה יותר בהמשך פרטס"ז.
בתחלתו (ס"ע ג' ואילך), ד"ה יו"ט של ר'ה תש"י ס"ז.
ובכ"מ.

(7) בראשית ב, טו.

ב' **ביאורים במאמרי רבינו**

שמדובר להמשיך את סובב "בראשו הראשון" הכוונה להמשכת אויר אין-סוף שלפני ה指挥ים אשר שמאלה מהגבלה. ועל דרך זה מלכות, בראשה שלמעלה מהגבלה. הראשון היא הקן המוגבל שנמשך אחריו ה指挥ים. יא, "חלול ומקומות פניו", כמוון שאין הכוונה למקום גשמי, אלא זהו נניתן מקום לעולם, שנפעלה על-ידי ה指挥ים. כי לפני ה指挥ים, מחמת האור אין סוף שהairo, מיציאות של עולם הייתה מופרcta לחלוין.

יא. "תוספות אחרות" בנוסף על האורות האלוקיים הנמשכים בעולם מצד עצמו.

יב. "על-ידי הקן מאור אין-סוף שלפני ה指挥ים" גם התוספת נשכחת על-ידי הקן, כי הכוונה שהיא יהוד סובב וממלא. מה-שאין כן ללא הקן העולם יתבטל.

గודל יותר מאשר ניסי יציאת מצרים שהיה שניין מיש אחד ליש שני (כמו המים שנפהכו לדם וכו')? אלא שזו כל החידוש של התורה ומצוות "הוזאתיך הארץ מצרים", שהודי יצא ממצרים והגבילות, מה-שאין-כך בראשית שמים וארכץ הא עלום מזומנים ומוגבל.

[ולכן מצווה ראשונה שנצטו בה ישראל היא המשכת ה'ה' בבחודש' נ'ל בפניהם. מה-שאין-כך מצוות בניין נח הם לשבת יצרה, ואפיקו איסור עבודה וזה הוא כדי שהעולם צרך ליעת שיש ברוא ומנהג לעולם, אבל לא המשכת דרגה שלמעלה מעולמות].

ט. "בראשו הראשון הוא המשכת אויר אין-
סוף שלפני ה指挥ים" ככלומר יסוד זו"¹⁰ האמתוарамים לעיל כסובב כל עליין הן מידות, וכן סוף סוף יש להן שכיות לזרות, שהרי מידות הן התפעלות מהוואות, ובמנשך הוא אור אלוקי השיך לעולם. וכך

ב' **ביאורים במאמרי רבינו**

סבירום: הטעם שהتورה פתחה בבראשית היא "משום בחמשיו הגיד לעמו לחתת להם נחלת גוים", שהיא עבורה הבירורים, שעל ידה ממשיכים אויר חדש הנעה יותר מהמשכת אויר הסובב של ה"חוורש הזה".

ד) והנה מכיוון דזה ש"ברצונו נתנה להם" (לזמן מסוימים) הוא בכדי שהיה היה אחר-כך "ברצונו נטלה מהם ונתנה לנו" א', הרי פשוט, שבאים מחייבים בתוקף כי, איז מברורים בנקל ביותר את ארץות שבעה גוים, וכל העולם כולם, שהיה היה דירה לו ית'. וזה מה שנדרשה שזכה לזה יגיעה וועל, ועוד שאומות העולם טוענים בונגש לכל בירור נ' לסתים שהם מצד גודל העולם והסתור, מה שאין נוגש בעולם אשר "כל הארץ של הקב"ה היא" (ו"כ"י ממך הכל"¹¹) כן. אבל הרי תכילת הכוונה של ההעלם והסתור הוא בכדי שהיה היה ובקשתם

(15) לשון הכתוב – דה"א כת, יד.

(16) וראה אהוה"ת שבהערה 3.

(14) ראה אהוה"ת שבהערה 3. וראה לקו"ש ח"י ע' 3, 5.

ב' **ביאורים במאמרי רבינו**

שבפנימיות העניינים העולם וזהה להתברר, וכן האור ולא מצד העולם. ובירור הוא בנקל.

ככ. "מחילהם בתוקף" הינו שמחלית בתוקף להתייחס אל העולם המלמד תלמיד, שהתלמיד עצמו קולט בשכלו את הסברא ועד שמסוגל ללמידה בכוחות עצמו. וזהו עניין שמודש בכיבוש הארץ, שארץ שהיתה נחלת גויים הופכת לארץ ישראל.

כג. "עוד שאומות העולם טוענים בונגש לכל בירור" הינו לא רק בונגש לארץ ישראל, אלא בונגש לכל דבר שימושיים לקדושה.

כד. "זה מה שנדרשה שזכה לזה גייעה וועל אין נחש בעולם אשר "כל הארץ של הקב"ה היא" לא שולק את הצמד הגוף שהוא קליפת נגגה ועשה ממנו חפצא של קדושה. וראה עוד במילואים.

כג. "זה מה שנדרשה שזכה לזה גייעה וועל אין נחש בעולם אשר "כל הארץ של הקב"ה היא" לא שולק שנותבאר שהבירור הוא בנקל ביותר, הנה וזה כאשר נרגש בכל הארץ של הקב"ה אלא שלא נרגשת כוונת הבריאה שהיה אה-ברצונו נטלה מהם ונתנה לנו .. הבירור הוא בנקל

כלומר, אין הפירוש שלקו'ו דבר מסוימים שאין לו קשר לקדושה, אלא מכיוון שמילכתה זאת הייתה המטרה, שבנויות העולמות הייתה על מנת לסתור, והסתירה הייתה על מנת לבנות (בעבודת הבירורים), ועל דרך זה הארץ ישראל ניתנה לשבע האומות כדי שעם ישראל יבררו אותה. נמצא

מעשיו גוי' לחת להם נחלת גויים על החודש הזה, כי ענין החודש הזה הוא המשכת אוור הסובב, שבשרשו הוא בחינת האוור שהיה ממלא מקום החיל, ועל-ידיינו בעבודת הבירורים דענינו העולם שנפל לו מלבים, מלכי אדורם שברצונו נתנו להם – *כמרז'*¹² בונה עולמות ומחריבן ט – ובני ישראל מבקרים ז' וירושים¹³ אוטם ונעשנו נחלת יעקב, ממשיכים בחינת אוור חדש של מעלה מהאוור שהיה ממלא מקום החיל. וכמו שהוא בכל העולם (עלמות בי"ע (בראה יצורה עשויה), דמשם יفرد ז') בא גם כן בפרט הבירור دقיבוש ארץות שבעה גויים ט, שיישראלי מהפכים אותם ונעשה נחלת יעקב. לארץ ישראל כ.

(13) המשך וככה תרלו"ז פס"ח. ד"ה אם רוח המושל תרצה פ"ז. ובכ"מ.

(11) להעיר גם מהמשך הנ"ל ס"ע שם ואילך.
(12) קה"ר פ"ג, יא.

באיורים במאמרי רבינו

יח "עלמות בי"ע דמשם יفرد"
יفرد מלשון פירוד כי גם בעולמות בי"ע יש איזשהו עניין של קליפות והוא החילוק בין אצלות וב"ע.

יט "בא גם כן בפרט הבירור دقיבוש ארץות שבעה גויים"

מכיוון שהשורש של עשיו הוא בתווחו לנכון עשיו היה הבהיר, מה-שאין-כן יעקב שיר לעולם התקין שענינו של (ומיזות על-פי השכל). והוא מה שהמלחינים הדומים היו "לפניהם מלך לבני ישראל" (אה בראשית ז', לא), שכן תוהו קודם לתיקון.

וננה, עשיו שלטת הוא רשות, כי הבדיקות דתווחו למטה הם בבחינת שבירה ונפילה. ורקנו היה שתורו יהיה קודם לתיקון ועשיו יהיה קודם ליעקב, ומה השתלשל שארך ישראל תהיה תחילת נחלת גויים, ובבודותם יפהכו אותה לישראל נחלת יעקב.

ב "זהו היתרון שכבה מעשיו גוי' לחת להם נחלת גויים על החודש הזה .. מהפכים אוטם לאין ישראלי"

נמצא מכל הנ"ל שבתרורה ומיצות יש ב' עניינים 'המשכה' ו'העלאה':
א. המשכת אוור אלוקו גבוהה ועד לאור שלפני הצמצום. והוא עניין של המשכה מלמעלה למטה.

טו ז' מלבים .. בונה עולמות ומחריבן"
על הפסוק (בראשית ז', לא) "ואלה המלבים אשר מלכו באורך אדורם לפניו מלך מלך לבני ישראל", מבואר בתורת הקבלה, ששורש ז' מלבי אדורם הם ז' מלכין קדמאין - שבע ספירות קדושות עלילנות שהאיירו בעולם התהוו (הקודם לעולם התקין). תוהו מורה על חורבן, שכן בעולם זה ארעה שבירת הכלים (וזהו מה שנאמר שהקב"ה היה "בונה עולמות ומחריבן"), אשר ממנה נוצרו ז' מידות רעות.

השבירה התורשה מכמה סיבות, אחת מהן היא משם שהיו שם "אורות מוכבים וכלים מועטים", וראה בהרחבתה במילואים.

זו "մברירים ווירשים"
ה意義יות האלוקיות מעולם התהוו טמונה בעולם, המיצות מברורות את הניציות שבדבר הגשמי שאיתו נעשית המזוה, והتورה מבררת את הניציות שנמצאים בדברים שהיא עוסקת בהם ואת השכל האנושי העוסק בתורה. שכן הדבר הגשמי קיבל את חיותו קודם לכון מקיף נוגה וכעת עלה לקדושה. ועל ידי כך הוא ירוש' מקבל את כוחו הגעה של ניצוץ זה השמיקו בעולם התהוו.

לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הזה לכם כו', כי סיפור מעשה בראשית הכל הוא אחר הצמצום, ומכיון שענינה של התורה הוא המשכת אוור אין-סוף של מעלה מהמצומצם, הוצרך להתחיל את התורה (לא במעשה בראשית, כי אם סוף של מעלה מהמצומצם) הוא רוך להתחיל את התורה ("זהו"), שבשרשו הוא המשכת אוור אין-סוף שלפני הצמצום.

סבירו: כפי שהוא בראשתו הראשונית, המשכת הסובב על-ידי תורה ומיצות היא המשכת אוור אין-סוף שלפני הצמצום. וכיוון שמעשה בראשית הוא רוך לאחר הצמצום, لكن היה צריך להתחיל את התורה מייחודש הזה".

ג) **ולמה** טעם פתח בבראשית ולא ב"חודש הזה" משומך כה מעשיו הגיד לעמו לחת להם נחלת גויים. והיינו שהענן דרכו מעשיו גוי' לחת להם נחלת גויים הוא נעליה יותר גם מענין המשכת הסובב, בחינת אוור אין-סוף שלפני הצמצום. דהנה תכלית הכוונה (דרורה ומיצות) הוא להמשיך בחינת אוור חדש יי', היינו בחינת עצמות אוור אין-סוף של מעלה מהאוור שהיה ממלא מקום החיל יי'. והמשכת אוור וזה הוא דока על-ידי עובדות הבירורים ט. וזהו היתרון שכחה

(9) המשך תרס"ו שם (ע' ד). ע' המקט. ד"ה יוזט של ר' תה"י שם. ועוד.

באיורים במאמרי רבינו

יג "תכלית הכוונה (דרורה ומיצות) הוא להמשיך בחינת אוור חדש".
מביא שהזו תכלית הכוונה של התורה והמציאות, כיון שלא די בבחירה שארו חדש הוא ש'ך היא המציאות'.

בדומה לאופן השני הן מעולתיו יתרעם כדי פה ש'ך היא המציאות' שבעצם, וכלל לא נפתחו באיזה פעול ולמשל זה שהקב"ה 'טוב ונאהב בעצם', איינו בניו ומיוסד על ש'ך שהתח頓 באופיו מתחאים ומוכשר לאבותה ה', ומילא אין הגבלה מי יכול לאבבו. ומצד דרגה זו ניכל להיות בירור העלים ונפש והמית, היינו גם דבר אשר אין לו שיקות לאלוות, ומצד עצמו הוא חומרי ומיציאות, אהב ותבטל.

וננה דרגה זו מצד עצמה לא נמצאת באופן של פועל ולילוי ואינה נגרשת כלל. וכאשר היא מארה בגלוי היא נקרואת אוור חדש, כי בעצם היא לא בגדיר אוור וגילוי (ספר העלים ח'ג ע' ט). וראה لكمן ביאור ז'.

טו "וחמשכת אוור וזה הוא דока על-ידי עובדות הבירורים"
העבודה צריכה להיות מעין המשכה, ובגלל שההעבודה אינה גgel' שמישחו הבניvr כר ונפשו נוטה لكن, אלא זו המיצאות בעצם (כמובן שאין

ביתר הרחבה, ישם ב' אופני מציאות:

א. אפשרי המציאות' - הימצאותו תליה בפרק שהוא נמצא בפועל ובגלו. על דרך הימצאות של חפץ גשמי.

ב. 'חובי המציאות' - הימצאותו לא תליה בפרק שהוא נתפס בפועל בהשגה של מישחו וכדו' (גילוי). על דרך ובוגמות תרגול מתמטי, שההעבודה צריכה להיות מעין המשכה, ובגלל שההעבודה בירור העלים (לשון העלים והסתור) נוטה لكن, אלא זו המיצאות בעצם (כמובן שאין